TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

KOKOAVAA TOIMINTAA.

Mikäli puoluekonventsionistamme tulleet tiedot osottavat on keskustan kanta, se on, hilquittilainen suunta, päässyt kokouksessa voitolle. Tämä oli yksi onnellisimpia tapauksia mitä puolueessamme voi tällä hetkellä odottaa. Jos milwaukeelaisten opportunistinen suunta josta Berger teki pääpiirteissään esityksen ennen konventsionia, olisi voittanut, olisi sitä voinut pitää onnettomuutena puolueellemme.

Aika on sellainen, että se vaatii jokaisen maan sosialistisen liikkeen pysymään selvällä marksilaisen sosialismin kannalla, jos se tahtoo säilyttää joukkojen luottamuksen ja kannatuksen. Newyorkilaiset toverit, joiden mielipiteitä Hilquitin voidaan sanoa selvimmin edustavan, ovat toiminnallaan osottaneet että he osaavat suhtautua kaikkiin esille tuleviin vaikeuksiin paremmin kuin milwaukeelaiset, joiden kanta on ollut aivan viime aikoihin saakka puolueessamme milloin enemmän milloin vähemmän määräävänä.

Että näin on tapahtunut, se ei ole mikään sattuma tai jostakin yksilöstä johtuva. New Yorkissa on enempi ja monipuolisemmin kouluuntuneita sosialisteja kuin millään toisella paikkakunnalla. Siellä on tuhansittain sosialisteja, jotka ovat olleet aktiivisesti osallisina Europan eri maiden puolueissa ja monet juuri sentähden joutuneet aikoinaan pakenemaan tänne.

Viimeisten parin vuoden ajalla on New Yorkin sosialistinen liike myöskin alkanut saada työläisjoukkojen kannatusta käytännöllisissä puuhissaankin niin paljon ,että sille hyvällä syyllä voidaan luovuttaa johtava asema puolueen menettelytapakysymyksiä määriteltäessä, jos kerran se jollekin erityiselle järjestön osalle on aika ajottain annettava. Sillä on useita edustajia kaupungin hallinnossa ja olisi lainlaatijakunnassakin, elleivät porvarit olisi tehneet surkeankuuluisaa erottamista. Kongressissa sillä olisi vähintään yksi edustaja elleivät porvarit olisi yhdistäneet kaikkia puolueitaan sosialisteja vastaan. Monet suuret ammattijärjestöt siellä ovat käytännöllisesti sosialistien mukana, ei ainoastaan vaaliaikoina, mikä on pienin osa sosialistisesta toiminnasta, mutta muulloinkin. Rand koululla on tuhansia oppilaita eri ammattijärjestöistä ja sen lisäksi kulkevat koulun opettajat säännöllisesti luennoimassa eri unioiden haaleilla. Kaikki tämä tulee yhä enempi lujittamaan New Yorkin sosialistien puoluejärjestöä ja lisäämään eloisuutta siihen. Kun otetaan senlisäksi huomioon, että porvarien katala menettely Albanyssa tulee ilmeisesti antamaan puolueelle tulevissa vaaleissa entistä suuremman kannatuksen, voimme mielihyvällä merkitä, että tämä liike ei ole vastuksistaan säikähtänyt ja luopunut siitä jyrkästä kannastaan, minkä porvarit sanoivat suurimmaksi syyksi sen edustajain erottamiseen, vaan että se on yhä jyrkentänyt ja selventänyt puolueemme tehtäviä ja saanut yleispuolueenkin seuraamaan sitä. Bergeriläinen kanta, jos se olisi määrääväksi tullut, olisi ajanut meidät ehkä uudelleen samallaisiin hajaannuksiin, mistä juuri olemme selvenneet. Äärimäisyydet seuraavat aina toisiaan. Nyt meillä ei ole syytä pelätä sellaista. Me olemme hyljänneet kommunistien pikaisen vallankumouksen ohjelman ja samalla asettaneet syrjään myöskin sen uskotuksen että ainoastaan kunnallissosialismin kautta kulettaisiin uuteen yhteiskuntaan.

KIELTOLAKI JA RAITTIUS

Tuskin missään toisessa osassa maailmaa osataan niin taitavasti kiertää lakeja kuin Amerikassa. Kieltolakikin meille laadittiin äskettäin ja sen pitäisi olla nyt täydellisesti voimassa, mutta väkijuomia myydään melkein yhtä avoimesti kuin ennenkin. Sellaiselle joka kapakkapiireissä on vähänkään tunnettu, on melkein yhtä hyvä mahdollisuus löytää päihdyttäviä aineksia kuin ennenkin. Hinta vaan on monin verroin kalliimpi ja ainekset kehnoja, monasti suorastaan terveydelle vaarallisia. Seattlessa on muutaman viikon sisällä tullut neljättäkymmentä henkilöä mielenvikaiseksi, menettänyt näkönsä tai jotenkin muuten ruhjoutunut myrkkyjen kautta. Toiset raivostuvat myrkyistä niin, että lopettavat itse elämänsä. Jokaisen suurkaupungin lehdet kertovat yhtenään uutisia näistä tapauksista ja kaikissa pikkukylissäkin löytyy joukko tunnottomia gulasheeraajia, jotka pitävät ammattinaan keinotella itse valmistamillaan myrkyillä.

Virkavalta on useasti näiden suhteen aivan välinpitämätön; paikotellen heitä vähinsä ahdistellaan, mutta milloinkaan ei heidän liikettään lopeteta. Eikä se ole mahdollistakaan. Niin kauvan kuin kapitalistinen voittojärjestelmä on olemassa, tulee tämänlainen pahe rehottamaan. Vasta sitten kun taloudellinen järjestelmä muutetaan sellaiseksi että rehellinen työ on edullisempaa kuin keinottelu, tulee keinottelu tälläkin alalla loppumaan. Senpätähden olisi niiden, jotka tahtovat nähdä kieltolain tulevan täydennettyä niin että se todella kieltää alkoholivirran, työskenneltävä sosialistisen liikkeen edistämiseksi. Sillä yksin sen kautta on tämäkin tärkeä yhteiskunnallinen uudistus todella toteutettavissa.

VENÄJÄN TEOLLISUUSTYÖLÄISTEN KONGRESSI

Moskovasta tiedotetaan Tukholman "Politikenille" Neuvosto-Venäjän teollisuustyöläisten huhtikuun puolivälissä pidetyn yleisvenäläisen kongressin menosta seuraavaa:

Teollisuustyöläisten unioiden kolmas yleisvenäläinen kongressi avattiin Moskovassa. Edustajia on yli 2,000 kaikista osista Venäjää, Turkestanista, Ukrainasta ja Donista. Kongressin avasi yleisvenäläisen uniojärjestöjen puheenjohtaja Tomski. Hän huomautti avauspuheessaan, että tämän kongressin kahden ja puolen vuoden kokemuksien perusteella on kiinnitettävä unioiden huomiota niiden tärkeiden taloudellisten kysymysten ratkaisemiseen, jotka ovat nyt Venäjän koko työväenluokan edessä siirtyessämme rauhalliseen uudelleenrakentamistyöhön ja muuttaessamme koneiston sotilastoimisto rauhalliseen toimintaan. Mitä tulee kansainvälisiin suhteisiin, niin Tomskin mielestä meidän tarmokkaat vetoumuksemme "kaikkien maiden työläisille" tulevat saamaan vastakaikua maailman työläisten keskuudessa ja tämä tulee ei ainoastaan johdattamaan uusiin voittoihin järjestöalalla, vaan myös luo perustan voimakkaalle unioiden kansainväliselle liitolle Kolmannen Internationalen lipun juurelle.

Tervehdyspuheita pitivät Kalinin, Bucharin, Rykoff ja Radek sekä kongressissa olevien eri puolueiden edustajat. Ennen ensimäisen istuntopäivän päättymistä päätti kongressi lähettää tervehdyksen Saksan köyhälistölle.

Teollisuustyöläisten kongressin tärkeyden johdosta kirjotti "Pravda" pääkirjotuksen, selittäen m. m.:

"Kongressin on käsiteltävä ja ratkaistava joukko nykyisten suhteiden luomia tärkeitä kysymyksiä. Ensimäisenä on tietenkin kysymys unioiden voimistuttamisesta, jotka sisällissodan aikana joutuivat siihen kiinteästi osallisiksi. Sen jälkeen tulee kysymys järjestömuodon muuttamisesta yhdenmukaiseksi pyrkimyksen kanssa voimistuttaa köyhälistön kuria työläisjoukkojen keskuudessa. Edelleen unioiden osanotto työhön tarkotuksella luoda intoa ja uhrautuvaisuutta työläisiin, sillä ilman niitä tasavaltamme tuotantovoimia ei voida kohottaa. Päätöstä tässä kysymyksessä ei tarvitse tehdä pelkästään kommunististen periaatteiden mukaan, vaan on otettava huomioon käytännöllinenkin katsomus".

Toinen kokouspäivä. — Leninin puhe.

Toisena kokouspäivänä kongressi määritteli työsuunnitelmaa, määräämällä käytäntöön ammattityökursseja, järjestämällä komissioneja tuotantoalalle, huolehtimalla työtarkastuksesta, niiden työvoimien jakamisesta, joita saadaan yleisen työmobilisoimisen kautta.

Vilkkaiden suosionosotusten kaikuessa astui Lenin puhujalavalle, lausuakseen kongressille tervehdyksen neuvostohallituksen nimessä.

Lenin selitti käsittelevänsä niitä kysymyksiä, joissa neuvostopolitiikka eniten yhdistyy uniotoimintaan. Nykyiselle ajalle on luonteenomaista ylimeno sotilaallisista kysymyksistä taloudellisiin kysymyksiin. Kommunistisen politiikan tarkotuksena on luokkien poistaminen, johon sisältyy luokkarajan poistaminen työläisten ja talonpoikain väliltä. Talonpojat ovat samalla kertaa työläisiä ja pikkukapitalisteja, ollen määrättyyn rajaan kapitalistisen järjestelmän puoltajia. Tarkotuksena on poistaa luokat, sillä vain työläisten ja talonpoikien yhteistoiminnan kautta voidaan sosialismi toteuttaa. Köyhälistön tehtävänä on järjestämistoiminta. Köyhälistön on luotava uusi järjestelmä. Köyhälistön diktatuurin tehtävänä ei ole ainoastaan järjestäminen. On mahdotonta saavuttaa vapautta vain lojaalisella solidarisuudella ja innostuksella kommunistista yhteiskuntaa kohtaan. Siihen tarvitaan pitkäaikaista työtä, siihen tarvitaan kaikkien työläisten moraalisia ja organisatorisia voimia, jotka luodaan köyhälistön diktatuurin kautta. Tämä diktatuuri on täysin oikeutettua sillä talonpoikaisjoukoilta puuttuu sitä yhdyssidettä, mikä on köyhälistöllä. Köyhälistön voima on yhtenäisyydessä ja kurissa. Näiden ominaisuuksiensa vuoksi on se voittanut kapitalistiset valtiot, joilla on paljon enemmän kanuunia ja sotalaivoja.

Neuvosto-Venäjä on voimakas tämän lujan vapaaehtoisen yhtenäisyyden vuoksi. Tätä yhtenäisyyttä lujitetaan työläis- ja talonpoikaiskongressien järjestämisen kautta. Missään valtiossa ei sadassa vuodessa ole ollut niin monta kongressia kuin Venäjällä näiden muutamien vuosien aikana. Mikään maa ei ole saavuttanut sellaista kansanvaltaista henkeä. Meidän kongresseissamme havaitsee intoa ja yksimielisyyttä. Tämä vertojaan vetämätön vapaaehtoisuus on neuvostovallan voiman perusta. Neuvostohallituksen määräyksiä tottelevat työläiset ja talonpojat vastaanhangottelematta.

Lenin selitti työväenluokan järjestöjen sitä mukaa kun ne kehittyvät saavan yhä laveampia muotoja. Köyhälistö joka tähän saakka on järjestynyt ammattikuntiin ja ammattiryhmiin järjestyy nyt luokkana. Nyt on kysymyksessä avustaa tätä luokkaa saavuttamaan päämääränsä. Tämä saavutetaan ennen kaikkea työkurin kautta. Nyt ensitilassa on välttämätöntä organisatorinen yhtenäisyys ja moraalinen kasvatus. *Tarvitaan enemmän kuria, enemmän persoonallista vastuunalaisuutta, enemmän diktatuuria. Nämä ovat voiton ehtoina.*

Kongressin kolmas kokouspäivä.

Kolmantena kokouspäivänä se losti kansankomisari Schmidt työasiain kansankomisariaatin toimintaa. Yksityiskohtaisesti hän selitti mitä komisariaatti on tehnyt eri työaloilla työn jatkamiseksi, työvoimien mobiliseeraamiseksi, työsuojelusmääräysten valmistamiseksi, työläisten ja invaliidien yhteiskunnallisesti vakuuttamisesta j. n. e.

Keskustelun jälkeen hyväksyttiin päätöslauselma, jossa lausutaan m. m.: Työasioiden komisariaatin velvollisuutena on valvoa, että ne päätökset, jotka tehdään kongressissa ja muissakin köyhälistön orgaaneissa ja jotka koskevat työasioita, todella tulevat käytäntöönpantua. Unioiden ja uniojärjestöjen on saatava suurempaa kontrollivaltaa työasioiden komisariaatissa. Komisariaatin toimeenpanevan komitean kaikki johtavat toimitsijat ja jäsenet on valittava yleisvenäläisessä unioiden kongressissa tai paikallisissa työläisten kongresseisa tai niiden hallintojen kautta.

Tomski painosti alustuspuheessaan, että järjestynyt työväenliike perustuu kaikkien työväenjärjestöjen yhtymiseen. Tämän hetken tärkeimpänä tehtävänä on maan taloudellisen elämän kohottaminen.

Tomskin jälkeen puhui menshevikijohtaja Dan. Hän yritti todistaa unioiden toisistaan riippumattomuuden välttämättömyyttä, vaikkapa onkin talonpoikien ja työläisten valta. Samoin hän kannatti kollegialista (monimiehistä) teollisuushallintoa. Bucharin vastasi Danille, huomauttaen menshevikipuolueen omaavan keskiaikaisen ideologian.

Tämän jälkeen kongressi hajaantui toimimaan erikoiskomiteoina. Tällaisia komiteoita oli järjestämistyö, tariffi, teknillinen opetus, työväen suojelus ja työvoiman jako. Nämä komiteat valmistavat erikoiskysymyksistään yksityiskohtaisen ehdotuksen, joka sitte esitetään kongressille.

Käsitellessään päiväjärjestykseen tullutta työväenluokan moraalikysymystä, lausui "Pravda": "Kun työväenluokka on valtion etunenässä ja kärsii nälän johdosta, on luonnollista, että itsekuria ilmaantuu. Mutta tämä *työväenluokan itsekuri on toteutettava järjestelmällisesti köyhälistön oman valtio-organismin kautta*".

Unioiden armeijaan kuuluu yli kolme miljoonaa jäsentä. Tämän armeijan etujoukkoina on kuudensadan tuhannen kommunistipuolueen jäsenen oltava. Kuten kommunistikongressi selitti, vaatii hetken tilanne kaikilta kuria ja lujuutta, itseuhrautuvaisuuden henkeä, joka alistaa eri ryhmien ja osuustoimintaliikkeiden pienet etukysymykset lopullisen voiton etuun. Työläisten militariseeraaminen ei sisällä mitään muuta, sillä tuloksia ei aikaan saada ulkopuolisella pakolla, vaan järjestöjen ja moraalisen vastuunalaisuuden tunteen kautta. Jos kaikki alkavat noudattaa kommunistikongressin päätöksiä, kaikki nämä kolme miljoonaa järjestynyttä työläistä ja nämä kymmenmiljoonaiset talonpojat, niin lopullinen menestys on taattu.

Kongressin päätöksiä.

Leninin puheenjälkeen päätti kongressi:

1) laatia Neuvosto-Venäjän kaikille työläisille kehotuksen ryhtyä yhteisvoimin taistelemaan taloudellista kurjuutta vastaan;

2) kaikissa unioissa on heti otettava käytäntöön perusteellinen, luja työkuri tarkotuksella tehdä kaikista uniojärjestöistä, tehdaskomiteoista, unioista malliorgaani tehtyjen päätösten nopeasti ja tarkasti täytäntöönpanemisessa ja maan taloudellisen pulan poistamiseksi;

3) yhä suuremmalla tarmokkuudella on toimittava sen puolesta että työläisjoukot saadaan unioidensa kautta ottamaan osaa kommunistiseen politiikkaan Kommunistipuolueen johdon alaisena Venäjän työväenluokan eduksi".

PUOLUEASIOITA

AGITAATTORIKURSSIEN JÄRJESTÄMINEN.

Aluetoimikunnille ja s. s. osastoille.

Viimeinen järjestömme edustajakokous elvotti toimeenpanevan komitean järjestämään korkeampaa opetusta varten kursseja eri osiin järjestöämme. Tämän velvotuksen täyttääkseen päätti toimeenpaneva komitea kokouksessaan huhtik. 18 p. ryhtyä valmistaviin toimenpiteisiin, että tulevana syksynä ja talvena voitaisiin toimeenpanna eri osissa maata kysymyksenalaisia kursseja. Huomioon ottaen sen, että piirijärjestöt on hävitetty, ei toimeenpaneva komitea voinut suunnitella kursseja entisen piirijaon perusteella, vaan päätti jakaa maan neljään kurssialueeseen, seuraavasti: 1:ksi, Äärimmäisin itä, johon kuuluu New Yorkin ja Massan alueet; 2:ksi, Ohion alue nykyisessä laajuudessaan, johon kuuluu Ohion ohella Pennsylvanian ja EteläMichiganin entiset alueet, sekä mahdollisesti osa Illinoisin alueesta; 3:ksi, keskivaltioiden kurssialue, johon kuuluu Wisconsin, Michigan, Minnesota ja muut keskilännen valtiot aina Kalliovuoriin saakka, sekä Illinoisin osastot, jos ne haluavat oppilaita lähettää mieluummin tällä kurssialueella pidettäville kursseille; sekä neljänneksi, äärimmäinen länsi, johon kuuluvat kaikki osastot Kalliovuorista länteen päin. Kurssiajaksi määräsi t.p. komitea neljästä kuuteen viikkoon. Pitempikin aika olisi ollut suotava, mutta ottaen huomioon sen, että suurin osa kursseille tulevista oppilaista on estetty perhe- ja työsuhteiden vuoksi olemasta pitempää aikaa, niin katsoi t.p. komitea mainitun aikamäärän sopivimmaksi. Tarkemmin määritellään kurssien pituus sitte, kun saadaan valmiiksi kaikki kursseja koskevat valmistelut.

Muissa suhteissa jätti t.p. komitea kurssien yksityiskohtaisen suunnitelman agitatsioniosastonsa laadittavaksi. Kun tässä tulee ensimäiseksi kysymykseen missä paikassa milläkin kurssialueella olisi viisainta kursseja pitää ja minä aikana vuodesta, niin täytyy kääntyä asianomaisten aluetoimikuntien ja s.s. osastojen puoleen seuraavilla kysymyksillä:

1:ksi. Millä paikkakunnalla haluaisitte kurssialueellanne kurssit pidettäväksi?

2:ksi. Milloin haluaisitte kurssialueellanne kurssit pidettäväksi?

Näihin kysymyksiin olisi aluetoimikuntien ja s. s. osastojen vastattava tulevan heinäkuun 1 päivään mennessä. Sen mukaan miten vastauksia tulee, päättää t.p. komitea järjestää kurssien pidon.

Kun tästä asiasta ei lähetetä erikoista kiertokirjettä aluetoimikunnille ja s.s. osastoille, niin on asianomaisten virkailijain otettava kysymykset tästä huomioonsa ja esitettävä oman orgaaninsa päätettäväksi ja toimitettava päätös aikanaan järjestömme keskusvirastoon.

Tässä samalla huomautetaan niille tovereille, jotka aikovat tulla oppilaiksi kursseille ,että ryhtyvät jo valmistautumaan kursseja varten lueskelemalla sosialistista kirjallisuutta. Myöhemmin annetaan tarkempia tietoja kaikista kursseja koskevista asioista, kun t.p. komitea on niistä ensin päättänyt.

Toverillisesti,

S. S. JÄRJESTÖN AGITATSIONIOSASTON
puolesta, Wilho Boman.

Mitä on industrialistinen unionismi

(VAPAUDESTA)

O. B. U. Yleistoimeenpanevan komitean jäsenen Joe Knightin puhe

pidetty Ottawa Valleyn puutavarakauppalassa Pembrokessa, Ont.

Joe Knight on Canadassa industrialistisen unionismin parhaimpia puhujia tällä mantereella, hänen esiintymisestään Yhdysvaltain itäosissa on jo aikaisemmin kerrottu Vapaudessa. Joe Knight puhui Pombrokessa, Ont. puolitoista tuntia ja sen puheen kirjotuttivat kokoukseen saapuneet ammattiunionistit pikakirjoittajalla muistiin. Kuulijoina oli noin 500 pääasiassa puutavaratyöläistä. Pikakirjoitusreferaatti lienee jokseenkin oikea, joten Vapauden lukijoilla on nyt tilaisuus tutustua tämän puheen käännökseen.

Työläisillä ei ole mitään järjestöä

Minun puheeni aineena on tänä iltana oleva järjestäytyminen. On kummallista, että tässä osassa Amerikan mannermaata — Yhdysvalloissa ja Canadassa, jossa kuullaan niin paljon puhuttavan meidän työväenjärjestölstämme, A. F. of Laborista ja kerskutaan sen neljästä miljoonasta jäsenestä — on todella kummallista tästä kerskumisesta huolimatta ,ettei koko maapallon pinnalla tänään ole missään kohdeltu työväenluokkaa sellaisella äärimmäisellä halveksumisella ja ylenkatseella kuin näiden maiden työväenluokkaa kohdellaan. On tosiaankin jo aika tämän maan työväenluokan havaita se tosiasia, ettei heillä ole mitään järjestöä; ja kun A. F. of Laborin puolustajat koettavat meitä lyödä puhumalla kaksoisjärjestöistä — että me muka saarnaamme heistä luopumista — niin me voimme sanoa. "Ei suinkaan. Ei ole puhettakaan hajottamisesta, koska tänä päivänä ei ole olemassa mitään järjestöä. Ja toisekseen, puheen ollessa luopumisesta vanhasta järjestöstä, niin olkoon menneeksi, luopuminen sellaisesta, joka on kuollut, tai jotakin sen tapaista — ei merkitse mitään muuta kuin, että me järkevinä työläisinä vetäydymme erilleen American Federation of Laborista. Seuratkaa minua hetkiseksi Yhdysvaltain ja Canadan itään. Katsokaa Atlannin valtameren ylitse ja vertailkaa työväenliikkeiden voimia. Niinpä Suur-Britanniassa on olemassa järjestö, jossa on seitsemän miljoonaa työläistä sidottu yhteen yhdeksi liitoksi ja tänä päivänä sulatettu yhdeksi suureksi unioksi. Seitsemän miljoonaa työläistä, jotka ovat yhden hallintovallan alaisia. Niillä on valtaa. Arveletteko, että vallassaolijat tuossa maassa tänään voisivat kohdella rankaisematta mielinmäärin työväenluokkaa? Mitä ne tekevät täällä? Ne pitävät työläisiä vankiloissa tekaistujen syytteiden nojalla. Jos olisi olemassa järjestynyttä työväenliikettä, niin voitteko kuvitellakaan niiden sieppaavan Robert Smilleytä? Todellakin siinä on oppimista — neljäkymmentäkolme miljoonainen väestö — vain neljäkymmentäkolmemiljoonaa ja seitsemän miljoonaa järjestynyttä työläistä.

Muistan hyvin, kun suuri rauhankonferenssi oli koolla kun koko Europa puhui "mielettömien" liitosta (puhuja tarkotti kansojen liittoa.) Minä muistan erittäin hyvin, kuinka siellä siihen aikaan esiintyi Suur-Britannian edustaja — siis erittäin tärkeässä toimessa — Lloyd George. Koko Europan kohtalot olivat säilytetyt näiden ijäkkäiden valtiomiesten harteille, kun he pitivät istuntojaan Versaillesissa.

Niin, mutta samaan aikaan Suur-Britanniassa oli koolla toinen konferenssi joka oli kokoonpantu työväenluokan edustajista. Työväenluokka oli asettanut vaatimuksia hallitukselle, mutta se oli kylmäverisesti jättänyt ne huomioonottamatta, ja siksi tämä konferenssi oli kutsuttu Lontooseen vaatimaan hallitusta viivyttelemättä sovittelemaan, heti toimimaan. Miksikä sillä oli enemmän valtaa eli voimaa kuin Europan asioiden konferenssilla? Lloyd George takinhelmat lennossa tuli poikki kanaalin ja rupesi neuvottelemaan työväen konferenssin kanssa. Kas, siinä on työväenluokan voimaa! Ja minä kerron teille, työläistoverit, että tuossa maassa on 60—70 työväen edustajaa parlamentin alahuoneessa. Voitte ajatella, että sievä, mieltäkiinnittävä puheenpätkä oli yhtä tehoisa kuin järjestyneiden työläisten edustajain järkevä voima. Ohoh! Ei lainkaan. Omistavan luokan toimitsija kyllä pärjää vaikka minkälaisessa puhekokouksessa; siihen ne ovat tottuneita, mutta nähdeszään työväen järjestyneenä, työläiset päättäväisinä, nuo omistavan luokan toimitsijatkin käsittävät, että siinä on vastassa voima.

Siirtäkäämme nyt katseemme tuosta maasta Yhdysvaltoihin ja Canadaan. Satakaksikymmentäviisi miljoonainen väestö — pitäkää tämä visusti mielessänne — ja vaikkapä nämä uppiniskaiset A. F. of L:n puolustajat (ääni joukosta kysyi montako farmaria tähän lukumäärään sisältyi). Tulee vielä aika kysymyksille ja vastapuelueelle käyttää tätä puhujalavaa. Saan ilmottaa, että minä olen antanut haasteen A. F. of L:n edustajille tulla puolustamaan, — lähettäköot sitten parhaimmat, valitut miehensä — vaikka tuhannen miestä jos niin haluavat, mutta minä en ole tavannut heitä tähän mennessä. Minä en esitä yhtään seikkaa, johonka minulla ei olisi aina esillä todistuksia.

Satakaksikymmentäviisi miljoonaa henkeä teollisesti edistynemmässä maassa maan pallolla nykyään ja tuottavat joukot myllyissä ja tehtaissa aivan ehdottomasti järjestymättömiä. Otaksutaan kerskumisista päättäen olevan neljämiljoonaa järjestynyttä. Onko tällä neljällä miljoonalla mitään valtaa? Miksi se on sitten kärsinyt viimeisen viiden vuoden ajan tuota traagillista iestä — Yhdysvaltain valtiovaltaa. Miksikä? Me olemme tulleet huomaamaan, että sen sijaan ,että se oli käyttänyt voimaansa ehkäistäkseen kapitaalin vallananastusta, se onkin työskennellyt työväenluokkaa vastaan.

Industrialistinen unionismi.

Käykäämme nyt suoraan käsiksi kysymykseen järjestymismuodosta. Te olette ehkä kuulleet paljon ihania ja ihanteellisia esityksiä industrialistisesta unionismista. Teille lienee tunnettuja useitakin teorioita teollisista, järjestöistä. Ne ovat menneisyydessä tehneet loistavaa työtä. Niiden tarkotus on ollut antaa työväenluokalle opetusta; mutta niillä on ollut yksi haitta, s. o. ne ovat olleet jossain suhteessa utopistisia. Niitä ei oltu rakennettu oleviin oloihin soveltuviksi, mutta ne olivat rakennetut muodostamaan teollisen järjestön, mikä eli ainoastaan piirustajainsa mietteissä. Toisin sanoen ne olivat uneksijain teorioita; kaiken kansan tulevainen tila jonkun vissin järjestömuodon alaisena, jota he kuvittelivat mahdolliseksi. He eivät ole tarkottaneet tällä mitään muuta kuin avata työväenluokan mieliä paremmalle ja avarammalle järjestömuodolle. Industrialinen unionismi epäonnistui järjestönä juuri sen tosiasian vuoksi, että se ei ottanut huomioon nykyaikana vallitsevia todellisia olosuhteita. On myöskin olemassa toinen tekijä, jota ei voi sivuuttaa käsitellessä työväenluokan järjestäytymistä ja se tekijä on aivan tavallinen ja kaikkien ihmisten luonnonmukainen, ja se on enemmän mielentilan alaan kuuluva asia. Ei ollenkaan liikuta minua, asunko Torontossa, Vancouverissa, Winnipegissä taikka New Yorkissa; kussakin näissä paikoissa on työläisillä keskenään jotakin yhteistä. Heitä kaikkia yhteisesti todella intresseeraa, mitä tuolla vissillä seudulla tapahtuu. Tämän seikan ovat kaikki järjestysmuodot kokonaan jättäneet huomioon ottamatta ennen Yhden Suuren Union tulemista areenalle.

Tarkastellaanpas nyt vanhaa järjestömuotoa mikäli se koskee työväenluokkaa. Industrialinen unio on yksinkertaisesti vain laajennus ammattikuntamuotoisesta järjestöstä, kuten näyttää yhdistyneet vaatetyöläiset järjestö, mikä on lähinnä industrialistisen union tapainen täkäläisistä unioista. Amalgamated Clothing Workers järjestölläkin on itsessään samat viat kuin kansainvälisellä uniolla, ja se on osa A. F. of Laborista.

Tarkastelkaapas koko järjestöä. Katsotaan kuinka se toimii. Minusta se hyvin suuressa määrässä muistuttaa vanhaa feudaalijärjestelmää, jonka huippuna on kuningas ja sitten herttuat ja muut loordit pohjakerrokseen eli talonpoikiin saakka. Niinpä sillä on suurpresidentti, suurherttua eli millä nimellä häntä kutsuttaisiikaan. Sitten seuraavat varapresidentit eli loordit. Sitten ovat toimeenpanevat lautakunnat ja vihdoin pienemmät ryhmät eli nurkkasihteerit, jotka ovat huomatkaa se, suurpresidentin mielivallasta riippuvia. Kaikki toiminta lähtee ylhäältä käsin. Teidän vanha järjestönne ei ole kerrassaan ollenkaan kosketuksissa rivien kanssa. Te ette voi tuntea millään muotoa sitä itseänne avustavatksi voimaksi; se on kaukana teistä.

Toineen asia on tämä. Te lähetätte pääveronne tälle järjestölle ja se menee aivan kokonaan pois teidän piiristänne. Ja jos jotkut sanoisivat, me täällä tahdomme järjestyä, niin joskus sinisellä kuulla saapuukin järjestäjä piiriinne. Hän saapuu temppelille ja neuvottelee hetkisen sihteerin ja muiden virkailijain kanssa, jotka hoitavat jabejaan ja sitten hän voi haluta tavata "poikiakin". Hän puhuu niille, lausuu joitakin perin kauniita sanoja, mainitsee kuinka tehokas hallinto heillä on, kuinka mainio mies on teidän suurpresidenttinne ja niin hän tallustelee kotiaan tai johonkin sangen etäiseen kaupunkiin ja te olette huomanneet ettei hänen käynnillään teille ollut mitään merkitystä.

Ei mitään jaotusta teollisuuksien mukaan.

Nyt O. B. U. ei ole millään muotoa työläisten suurjärjestön sellainen epämääräinen ihanne, joka joskus yhteiskunnassa olisi pidettävä ilman sellaista kuin on jaotus teollisuuksittain. O. B. U. on muodostumassa. Katsokaa O:ta (yhtä), ja te olette huomaavat, onko siinä mitään edullisuutta taikka lisätkää siihen jotakin muuta mikä on sen kehitykselle ja kasvulle edullista. Koko A. F. of L:ssa me emme voi nähdä mitään hyvää yleisvirastossa, suurpresidentissä, varapresidentissä, tai toimeenpanevissa lautakunnissa. Niillä ei ollut mitään merkitystä meidän erikoisille paikallisunioillemme. Mutta me huomaamme A. F. of L:ssa yhden ilmiön, trades councilit, jotka hyvät laitokset ovat kipeä pointi meidän uudelle järjestöllemme.

Nyt varmaan jokainen tahtoo tietää mikä laitos se trades and labor council oikeastaan on, ja minä tahdon antaa trades and labor councilille kunnian olla alunantajina uudelle järjestölle.

Ensiksi näyttääkseni, ettei ole kysymys vain ilmasta pyydystetystä ihanteesta, vaan että on kyseessä olevien olojen hetteistä kaivettu ihanne, minä voinen mainita, että me tutkimme koko kirjeenvaihdon ja yhdysvaikutuksen, joka oli ollut A. F. of L:n ja sen councilien konventsionien välillä kahdentoista kuukauden ajalla ennen Atlantic Cityn konventsionia. Mitä me huomasimme tuosta kirjevaihdosta? Yksi asia ilmeni siitä ennen kaikkea. Me saimme selville tuosta kirjeenvaihdosta, että niissä kahdessasadassa piirissä jossa liitolla oli keskusneuvostoja (counsils) Yhdysvalloissa ja Canadassa, oli ollut toiminnassa eräänlaisia ammattiosastoja, joita, tuntien niiden heikkouden asianomaisissa piireissä, muut työläiset olivat tahtoneet niitä lähestyä antaakseen niille apuaan; taikka olivat pyytäneet kansainvälisellä organilta aineellista tukea. Tietysti ainoa aineellinen tuki olisi ollut myötätuntoisuuslakko. Mut-

Toverin vastaavan toimittajan paikka avoinna

Täten ilmoitetaan Toverin vastaavan toimi avoimeksi ja hakukelpoisten tovereiden haettavaksi. Toimeen olisi astuttava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen toukokuun 20 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.

Aputoimittajan paikka avoinna Toverissa

Aputoimittajan paikka ilmoitetaan avoimeksi Toverin toimituksessa. Vaatimuksena on täydellinen suomen- ja englanninkielen taito sekä sosialistipuolueen jäsenyys. Toimeen on astuttava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen toukokuun 20 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.

S. S. Järjestön organiseerajan Aaro Hyrskeen matkaohjelman lännen valtioissa:

Tonopah, Nev., toukok. 21 22 ja 23 p.
Goldfield, Nev., toukok. 24 ja 25 p.
Rocklin, Cal., toukok. 27, 28 ja 29 p.
San Francisco, Cal., 30, 31 ja kesäk. 1 ja 2 p.
Reedley, Cal., kesäk. 4, 5 ja 6 p.
Los Angeles, Cal., kesäk. 8, 10 ja 12 p.
San Pedro, Cal., kesäk. 9, 11 ja 13 p.
San Francisco, Cal., kesäk. 15, 17, 19 ja 21 p.
West Berkeley, Cal., kesäk. 16, 18, 20 ja 22 p.
Fort Bragg ja ympäristö, kesäk. 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30 ja heinäk. 1 ja 2 p.
Eureka, Cal., heinäk. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ja 11 p.